

Fællesforfatning en Forhandling med Provindstalsrepræsentationerne i Holsteen og Lauenborg og ligeledes, hvad der var uundgaaeligt, med andre Dele af Staten. Regjeringen erklærede fremdeles, at den ikke kunde begribe, hvorledes dette nu, efterat vore Forfatningsforhold vare definitivt ordnede, skulde kunne bringes i Udførelse, uden at ryste Kongens Autoritet, uden at undergrave Statsrettens Grundlag og uden at bringe Tvedragt og Forvirring i alle Forhold. Efter denne bestemte Udtalelse har det sikkerlig ikke kunnet Andet end overraske Mange, at den næste diplomatiske Meddelelse, som Regjeringen sendte til Tydskland under 13de Mai, indeholdt det Løfte, at man i August Maaned vilde forelægge en overordentlig holsteensk Ständerforsamling et Udkast til en revideret særlig Forfatning, der navnlig ogsaa vilde indeholde de Bestemmelser, der nærmere ordnede Omfanget — det Ord „Omfang“ var udhævet — af Hertugdømmet Holsteens særlige Anliggender, og at der saaledes vilde blive givet Provindstalsständerforsamlingen Leilighed til frit at udtale sig om Grændsen for den ständeriske Competence. Disse Ord ere ikke ganske tydelige. De kunne undergives baade en snevrere og videre Fortolkning. Jeg antager, at Regjeringen dengang har brugt dem i den snevrere Betydning, saaledes at den har meent, at det skulde staae de holsteenske Ständer frit for, idet de forhandlede deres særlige Forfatning, ogsaa at udtale sig over den Adskillelse mellem de fælles og særlige Anliggender, som forelaa i Forordningen, om jeg husker ret, af 23de Juni 1856, hvilket ogsaa vilde finde sin fuldkomne Begrundelse i Fællesforfatningens § 22. Disse Ord kunne imidlertid ogsaa gives en videre Fortolkning, og en saadan blev der givet dem af de tydske Stormagter i deres Svar af 20de Mai. Den østerrigiske Regjering opfattede dem saaledes, som om der derved var givet de holsteenske og lauenborgske Ständer Mulighed til at hævede den Stilling, der tilkom det danske Monarchies tydske Bestanddele i Fællesforfatningen, og meente, at det maatte blive dem usformeent ogsaa at drage vedkommende Landsdeels Stilling og Repræsentation i Fællesforfatningen ind i deres Forhandlingers Kreds. Endnu udførligere og

bestemtere udtalte den preussiske Depesche af samme Dato, at Stænderne maatte fuldstændig kunne udtale sig om deres Rettigheder og Fordringer ved paa en passende Maade at frembringe deres Besværinger og Forlangender. Naar dette skete, var der herved vundet det tilbørlige Grundlag for Sagens yderligere Behandling og saaledes fik Forfatningsspørgsmaalets Regulering den Indledning, som Cabinetterne i Wien og Berlin nærmest havde troet indtrængende at maatte fordr. Endvidere udtaltes der, at Stænderne maatte kunne frembringe deres Betænkninger og Andragender med Hensyn til den Stilling, som der maatte gives Hertugdømmerne og deres Repræsentanter i Heelstatens Forfatning, og at en Forhandling om Grændsen for Stændernes Competence heller ikke kunde udelukke Spørgsmaalet om Forholdet til Heelstatens Forfatning. Derpaa svarede den danske Regjering under 24de Juni atter noget ubestemt, men dog saaledes, at den syntes at give den videre Fortolkning Medhold, nemlig at det ikke vilde blive Holsteens og Lauenborgs Ständer forholdt at bringe deres Ansøgnelser og Ansøgnelser med Hensyn til Holsteens Forhold til Fællesstaten paa Tale, forsaavidt bemeldte Spørgsmaal ikke vel kan adskilles fra en Forhandling om Grændsen for den ständeriske Competence — idet man tilføiede det Ønske, at Stænderne ved de forestaaende Forhandlinger ikke vilde overskride deres Beføjelse, men tværtimod vilde undgaae ethvert Andragende, der vilde bære Charakteren af et Overgreb i Fællesstaten eller en anden Landsdeels Repræsentations Competence. Den preussiske Regjering fandt dette Svar ubestemt, men vilde afvente Stændernes nærestaaende Sammentræden. Stænderne kom sammen i August Maaned, og hvad de have forhandlet foreligger, det skal jeg ikke videre indlade mig paa.

Nu er det min Mening, at af disse Actstykker maa der for den ydre Verden synes at fremtræde en Forandring i Regjeringens Betragtning af sit Forhold til Fællesforfatningen. Det er ganske vist, at der er en stor Forskjel paa at forelægge Noget til Raadgivning og at tilstede en Discussion